

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11332/2025
19.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Жељка Томљеновић, адвокат из ..., против туженог - противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Марковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца – противтуженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 78/25 од 14.05.2025. године, у седници одржаној 19.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца – противтуженог изјављена против преиначеног дела пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 78/25 од 14.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 701/22 од 08.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, противтужбени захтев туженог – противтужиоца којим је тражено утврђење да је Уговор о зајму закључен 17.10.2019. године између тужиоца – противтуженог као зајмодавца и туженог – противтужиоца као зајмопримца, апсолутно ништав и да не производи правно дејство. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца – противтуженог, па је обавезан тужени да тужиоцу по основу узетог зајма плати 2.200,00 евра са каматом у висини референтне камате ЕСВ на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена почев од 01.02.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени – противтужилац да тужиоцу – противтуженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 188.160,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 78/25 од 14.05.2025. године, ставом првим изреке, жалба туженог – противтужиоца је делимично усвојена, а делимично одбијена, па је пресуда Основног суда у Старој Пазови П 701/22 од 08.11.2024. године потврђена у ставу првом изреке пресуде, којим је одбијен као неоснован противтужбени захтев туженог – противтужиоца да се утврди да је апсолутно ништав и да не производи правно дејство Уговор о зајму од 17.10.2009. године, а преиначена у ставу другом и трећем изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је обавезан тужени противтужилац да тужиоцу противтуженом по основу узетог зајма исплати 2.200,00 евра са каматом у

висини референтне камате ЕСВ на главне операције за рефинансирање почев од 01.02.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 105.750,00 динара.

Против преиначеног дела правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, на основу одредбе члана 403. став 2. Закона о парничном поступку.

Тужени – противтужилац је доставио одговор на ревизију ревидента.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужба ради дуга је поднета 22.06.2022. године, а противтужба 30.05.2023. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 258.200,00 динара (динарска противвредност 2.200 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе).

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца – противтуженог није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је приликом одлучивања имао у виду да је првостепена одлука преиначена, у ком случају би ревизија била дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**